

«Документи епохи» (1928)

9 червня на сцені 6 Національного центру Олександра Довженка відкрилась ретроспектива фільмів Лео Могі (Леоніда Могилевського) MOGI FEST. Почалася вона показом документального фільму, який він поставив під егідою ВУФКУ.

«Документи епохи» – найвідоміший монтажний фільм ВУФКУ, створений на основі 40 000 метрів хроніки 1917–1922 рр. В основу Леонід Могилевський поклав буцімто ідеологічно застарілий архівний матеріал («кавалки позитиву» і дореволюційний «мотлох»), що зберігся в архівах кіностудій ВУФКУ або був куплений у інших кіноорганізацій та приватних осіб. Попри те, що хроніка в фільмі пропущена крізь сито ідеологізованих інтертитрів, які десь коригують, десь фальсифікують історичні події, «Документи епохи» лишаються безпрецедентним та надзвичайно цінним візуальним свідченням найбільш драматичних сторінок української історії ХХ ст. Найцікавіше у стрічці – показ рідкісних кадрів за участі діячів української революції. Вокзалом Києва незадовго до свого вбивства крокує командувач німецьких військ Герман фон Ейхгорн, гетьман Павло Скоропадський накриває щедрий стіл для своїх союзників, Володимир Винниченко та Симон Петлюра мерзнуть на січневому морозі біля Софійського собору, загони Михайла Муравйова проходять Києвом, Християн Раковський вітає солдат Червоної армії в Харкові, з трибуни виступає нарком освіти та патрон українізації 1920-х Микола Скрипник, та багато інших «нодокументів».

Пильніше придивитися до механізмів роботи з сенсами у фільмі «Документи епохи» допомагав саундтрек гурту «Сон свизи», в якому музиканти зробили спробу на противагу титрам і змісту 1928 року розставити нові акценти.

<https://dovzhenkocentre.org/event/documenty-epohy-1928-mogi-fest>

Нагороди у Нью-Йорку

Український фільм «Мати Апостолів» режисера Зази Буадзе отримав три відзнаки на Нью-Йоркського МКФ (International Film Festival of New York), що проходив з 21 по 24 травня. Фільм переміг у номінаціях: «Найкращий повнометражний фільм», «Найкраща жіноча роль»

(Наталія Половинка) та «Найкращий сценарій» (Ратха Макеєнкова та Заза Буадзе). Повнометражний ігровий фільм «Мати Апостолів» заснований на історіях жінок, сини яких воювали за Україну у 2014 році. У пошуках сина-льотчика, чий літак було збито над окупованою територією, мати опиняється в чужому агресивному світі, де все пронизане ненавистю та стражданнями. У цьому пеклі вона не тільки шукає сина, а й, проявляючи милосердя, змінює всіх, кого зустрічає на своєму шляху. А також змінює себе. Для зйомок була створена найбільша в Європі декорація авіакатастрофи транспортного літака АН-26. Продюсер фільму Дмитро Овечкін. На фестивалі серед майже 900 заявок для участі в конкурсі відібрали 100 картин із 43 країн світу.

Весільний спадок

Документальний фільм «Весільний спадок» (режисер Олексій Гуз) – про весільні звичаї та обряди з різних куточків України – 27 і 28 червня показали на суспільному телеканалі «UA: Перший». В повнометражній стрічці етнографи, колекціонери, історики та музиканти розказують про те, якими були українські весілля століття тому, як наші предки одягали наречених, які пісні співали та які важливі обряди виконували. Глядач побачить весільну традицію восьми областей країни: Київської, Черкаської, Чернігівської, Івано-Франківської, Закарпатської, Харківської, Рівненської та Чернівецької.

«Вусатий фанк» про ансамблі, які збирали стадіони

Наприкінці 1960-х за вказівкою партії в Україні почали масово з'являтися БІА, що мали замінити радянській молоді західні рок-гурти. Та щось пішло не за сценарієм: замість лояльних партії музикантів влада отримала сучасну та самобутню музичну сцену. Ці музиканти не любили, щоб їхні гурти називали БІА. В цієї музики

назва – Вусатий фанк! «Вусатий фанк» – стрічка про один з найяскравіших періодів української популярної музики. Мало того, що ансамблі звучали круто, та ще й виглядали як заокеанські зірки. «Смерічка», «Березень», «Дзвони», «Водограй», «Мрія», «Світязь», «Жива вода», «Візерунки шляхів», «Арніка» – ці ансамблі збирали стадіони та багатотисячні зали, однак сьогодні їхні пісні майже забуті. Усі співають «Червону руту», але тоді, у 70-ті, подібних пісень було дуже багато. Документальна стрічка режисера Олександра Ковша за сценарієм Віталія «Барда» Бардецького (студія Т.Т.М.) вийшла в прокат 24 червня 2021 року.

Найкращим виявився Рівненський театр ляльок

На чотирнадцятому фестивалі театрів «Молоко», що відбувався з 2 по 7 липня в Одесі, Миколаєві та Херсоні, перше місце посів Рівненський театр ляльок із виставою «Пливе човен, казок повен». Виставу у межах фестивалю показали 3 липня у Миколаївському академічному обласному театрі ляльок.

Українські перемоги на іспанському кінофестивалі

На VIII МКФ Noidentity International Action Film Festival Spain у Севільї низку перемог здобули українські кінострічки, найкращим іноземним фільмом визнано «Безславних кіпаків» Романа Перфільєва, і цей же фільм забрав нагороди за операторську роботу і найкращі спецефекти; перемогу за найкращу режисуру здобула «Прогулянка у порожнечі» Кирила Жаровського. Найкращою акторкою визнано Марину Кошкіну в «Із зав'язаними очима» Тараса Дроня, і вона ж перемогла в номінації «Найкраща каскадерка». Фестиваль проходив з 27 червня по 3 липня.

«Фортецю Хаджибей» нагородили в Стамбулі

Історико-пригодницький фільм Костянтина Коновалова переміг у конкурсній програмі кінофестивалю «Best Istanbul Film Festival» в номінації «Найкращий повнометражний фільм». Події відбуваються в часи російсько-турецької війни за території Північного Причорномор'я. У фільмі знялися Олександр Соколов, Дерен Талу,